

ПРАВДА

УРЕЖДА РЕДАНЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ — ТЕЛЕФОНЪ № 133.

Година III

Сливенъ 19 Юли 1919 год.

Брой 42.

АБОНАМЕНТЪ
За година 20 лева
» 6 м-на 12 »
Брой 25 ст.
Ръжени не се връщатъ
всичко
въ прѣдплатата.

ОБЯВЛЕНИЯ
Гармонденъ редъ
3 лева
РЕКЛАМИ
на I стр. 80 ст. кв. см.
» II 50 » »
Приставски обявления
20 ст. на дума.
Ул. «Полицейска»
№ 249.

Райна Ив. Бегликовичева

Стоилъ П. Бояджиевъ
ще се вънчаятъ на 20 тогу Недѣла, 10
часа преди пладнѣ въ църквата „Св.
Димитрий“.

Поздравленията ще се приематъ въ
църквата. Настоящето замѣни отдельни
покани.

Задка Модорова

Господинъ Георгевъ
ще се вънчаетъ на 20 юли т. г. въ
11 часа преди обядъ въ църквата „Св.
Димитрий“ гр. Сливенъ.

Поздравленията ще се приематъ въ църквата. Настоящето замѣни отдельни
покани.

МИХАИЛОВСКО УЧИЛИЩНО НАСТОЯТЕЛСТВО.

ОБЯВЛЕНИЕ № 8

С. Михайлово 16 Юли 1919 год.

Понеже търгът произведенъ на 8 того се получи ниска
цѣна 258 лв., по която причиня Михайловското училищно настоятел-
ство обявява на интересуващи се, че търгът ще се повтори
съкратенъ срокъ, въ помѣщението на общ. управление, на 27
того, отъ 2 до 5 часа подиръ пладнѣ, за отдаване на закуповачъ
търгът отъ училищните ливади а именно:

1. Ливада въ мѣстността „Сазлѫдере“ отъ 414 дек.

2. Ливада въ мѣстността „Велкова мѣралька“ отъ 100 дек.

Първоначалната оцѣнка е 2750 лв., а искания залогъ е 5% върху
послѣдната сума.

Чл. чл. 11—14 отъ закона за обществените прѣприятия, сѫ
задължителни за кокурентътъ.

Всички разноски по търговитъ сѫ за сметка на купувача.

Тържнитъ книжа сѫ на разположение всички пристъпенъ
день и часъ на интересуващи се.

Прѣседателъ: В. Аврамовъ.

Касиеръ-счетоводителъ: П. Ежичевъ.

I СЛИВЕНСКИ СЪДЕБЕНЪ ПРИСТАВЪ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 814

Обявявамъ че слѣдъ единократното публикуване настоящето въ в. „Правда“
ще почне и до 31 день, послѣдния денъ въ 5 часа слѣдъ пладнѣ, ще се из-
вѣрши проданъта на слѣднитъ недвѣжими имоти, лежащи въ землището на
гр. Сливенъ, а именно: 1) Едно американско лозе въ мѣстността: „Сарж-мѣш“,
състояще се отъ два декара, оцѣнено 1000 лв.; 2) Единъ марашъ въ мѣ-
стността „Камена“, състоящъ се отъ 16 декара, оцѣненъ за 100 лв.; 3)
Една градина въ мѣстността „Селището“, състояща се отъ 3 декара, оцѣ-
нена за 300 лв.

Горнитъ имоти оставали отъ покойния Асънъ Д. Бакарджиевъ, отъ гр.
Сливенъ на ислѣдниците му: Митю Д. Бакарджиевъ, Нанайотъ Д. Бакард-
жиевъ, Кирилъ Д. Бакарджиевъ, Александра Д. Бакарджиева, Стойка Д. Ба-
карджиева, Димитъръ Д. Сивиловъ, за себе си и като прѣставителъ на
мал. си дѣца, Марина Стефанова, за себе си и като прѣставителка на мал.
си дѣца и Димитъръ Стефановъ, всички отъ гр. Сливенъ.

Проданъта ще се извѣрши въ канцеларията ми въ гр. Сливенъ по прави-
лата на чл. 1189 въ свѣрзка съ чл. чл. 1139—1144 отъ Гр. Съдопроизвод-
ство и могатъ да взематъ участие желающите, като се явятъ да прѣгле-
датъ книжата всѣки пристъпенъ день и часъ.

Гр. Сливенъ 17 Юли 1919 год.

I Съдебенъ приставъ: К. Н. Николовъ.

КЕСИИ КЕСИИ
КНИЖНИ

Въ малки и големи коли-
чество и размѣри, ръчна и
машинна фабрикация, при-
стигнаха на търговската книжа

Т. Д. КЪРШЕВЪ И СИНЪ

Цѣни книаги по-ниски отъ
пазарнитѣ.

ИЗЛѢЗЕ ОТЪ ПЕЧАТЬ

книгата ДИРЕКТИВА ЛОЗИ „нови
унгарски прѣчки“, тѣхното пози-
ване и използване, отъ агронома
Ив. Кюмурджиевъ. Цѣна 3 лева. На
настоятели, книжари и за поръчки
повече отъ 10 екз. се прави 25%
отстъпка.

Достави се отъ книжарницата на
И. Н. Саранчинъ въ гр. Бургасъ.

ОЦЕТЬ

ЧИСТЬ ВИНЕНЪ

ще намѣрите само при
ЯНКО КОЛЕВЪ, бакалинъ ма-
хала „Циганска“.

Продава се КЖЩА
въ гр. Ямболъ

единстважна отъ 5 стаи, кухия,
салонъ, оборъ и дворъ и място
около 250 кв. м. находяща се
въ ул. „Дарданелска“ 1 отдѣлъ.

Споразумѣние при Апостолъ М.
Сестевъ-Сливенъ или редакцията.

БИКЪ З годишъ прода-
ва Недѣлчо Стай-
ковъ с. Г. Александрово, Сливенско.

Магазина на
Х. Н. БЪЧВАРОВЪ & СИНОВЕ
СЛИВЕНЪ

продава на много ниски цѣни:
Всички видове спартни на-
пакти.

Сапуцъ — гиритски разни
големини.

Сардела, минерално масло,
сера (люксъ), савици (спар-
матети) английски.

Боксена боя, книга канце-
ларска нечъртана.

Продажба на едро и дребно.

Въ магазина на
Кириакъ Минновъ &
Атанасъ Аневъ

ул. ТЪРГОВСКА № 8. — ЯМБОЛЬ
ще намѣрите най-доброкачествени
МАСЛИНИ, САПУНЪ (мариски)
ЗЕХТИНЪ (екстра), ШАРЛАГАНЪ,
СИРЕНЕ, КАШКАВАЛЪ, ХАМСИ,
ЧИРОЗИ, МАСЛО (блажно), ШОКО-
ЛАДЪ, БОНБОНИ и други колониал-
ни стоки на най-умѣрени цѣни и точно
тегло.

КНИЖАРИЦА
„ОСВОБОЖДЕНИЕ“

Срѣщу работнич. клубъ „Хр. Водевъ“
СЛИВЕНЪ

Прѣлага всички книги отъ Партий-
ната Социалистическа Книжарница —
София, отговорящи на днешния рево-
люционенъ моментъ. Всички прочитни
книги отъ библиотеката Хемусъ,
Цвѣтъ, Всемирна библиотека, Уни-
версална и други.

КАРТИЧКИ ОТЪ ВСИЧКИ ГАЛЕРИИ
АГЕНЦИЯ на РАБОТН. ВѢСТИНИКЪ
и сп. НОВО ВРЪМЕ и на
Раб. Коопер. Д-во ОСВОВОЖДЕНИЕ.

КУРСОВЕ ПО
ФРЕНСКИ И ЛАТИНСКИ
ОТКРИВАТЪ СЕ,

отъ 1-ї августъ, въ заведението на
КАТОЛИЧЕСКАТА МИСИЯ

тукашъ частни курсове по френски и
латински, съ специално прѣподаване
и на ученици отъ отдѣлението.

Споразумѣние устно въ сѫщата
мисия.

ПРОДАВА СЕ

около тридесетъ кубика КАМЪНЕ
за постройка. Споразумѣние Д.
Сотировъ чиновникъ пощата тука-

Продава се КЖЩА

находяща се въ гр. Сливенъ, на глав-
ната улица, при съсѣди: Д-ръ Же-
лѣзковъ, Д. Топаловъ, улица и В.
Пехливановъ.

Споразумѣние въ писалището на
автората Юранъ Поповъ срѣчу Зе-
мледѣлската Банка.

Прѣдизвиканъ отговоръ
пише инж. архитектъ Г. Козаровъ.

Миналата есенъ се демобилизирахъ,
прѣзъ зимата като пѣ-свободенъ, раз-
вихъ скромна общественна дѣйност.
Въ София, Варна и Търново говор-
яхъ на теми: жилищниятъ въпросъ
у насъ и начина за разрѣшението му,
В.-Търново — бѫдаще и жилищниятъ
му въпросъ. За да бѫда въренъ синъ
на Сливена, дѣто съмъ се родилъ и
прѣкарал юношкитѣ си год., да бѫда
полезенъ на съгражданието тръгъ
на економичното си подобре и за
жалостъ не могатъ да го намѣрятъ,
до колкото силитѣ ми позволяватъ,
написахъ и дадохъ за напечатване въ
колонитѣ на уваж. в. „Правда“ ста-
тия: „Сливенъ — бѫдаще и жилищниятъ
му въпросъ“. Статията бѣ напечатана въ броеве 21 — 27 и удо-
брително — поощрителни писма, що
получавамъ отъ разни съграждани,
говорятъ най-добре за нейната съ-
временность и нужда. Въ статията
са, както знаятъ почитъ читатели,
потрудихъ се на кратко да разрѣша
сложниятъ жилищниятъ въпросъ въ г.
Сливенъ на основание принципъ на
всевицѣстия поземелъ реформаторъ
Ханри Жоржъ и въ свѣрзка на това,
за създаване работа и поминъкъ
на инициатива прѣдприемчивия и трудо-
любивъ Сливенецъ, дадохъ идеята за
направата на градски — електрическа
централа, канализация, полеороси-
ване и пр.

Който иска да лови риба, той
требва да знае, че ще се измокри,
затова съ написване на горната ста-
тия, интимно желахъ критика, за-
щото всеизвѣстно е, че истината се
крие само въ щракането на идейтѣ.
Винаги великиятъ спасителни за човѣ-
чество идеи сѫ срѣщали противници
въ невожитѣ и заинтересованитѣ,
но критика и неудобрѣніе отъ страна
на интелегенти и заинтересуваніе въ
успѣха на изказанитѣ безъ всѣка
къмъ материаленъ интересъ отъ менъ
благородни идеи, не прѣполагахъ.
Статията ми по чудо намѣри отго-
воръ и неудобрѣніе въ статийѣ пе-
чата на броеве 28—30 на в. „Правда“
писана отъ Сливенъ участъковъ
инженеръ г-нъ Цанковъ. За внима-
нието благодаря на колегата Цан-
ковъ: той ме убѣждава още повече
въ силата на проповѣданитѣ ми идеи
и ме увѣря на твърдо, че благодаре-
ние на тѣхъ трудолюбия и пъленъ
съ инициатива сливенецъ, може да
прѣобрѣне ненавистното нему Кра-
стово поле въ Райско поле и бъд-
ниня си сега градъ, чрѣзъ природ-
ните сили що крие въ околността
си, въ богатъ, благодѣйствующъ градъ,
обаче не мога да му прости за мла-
денческото самомнѣніе, дѣто въ тех-
ническата си критика, отива противъ
техниката, а съ обиднитѣ си изрази
които оставяме за негова сметка,
стига до певѣзпитаностъ, да не кажа
нѣщо повече.

Въ статията си нигдѣ не претен-
дирамъ за ученостъ и специалности.
За да си изпълня дѣлга и бѫда п-
лазенъ на едно население отъ 600-
души (Сливенъ и околията му), ко-
отъ невежество и скудоумие на
дители днесъ грозно страда, нахъ-
лихъ редъ идеи отъ реализира
на които може да се очаква мол-
и правилно разрѣшение.
за г. Сливенъ жилище.
Сѫщите идеи и мисли раз-
специални скаски прѣдъ колег-
въ Българ. Инжен. архитекти
— София, граждансвтото въ Търново,
и на всѣкадѣ намѣ-
дрѣніе, обаче на колега
му се видѣло странно — къ-
да

единъ архитект може да говори на съгражданите си по жилищния въпрос, да дава технически съвети за електрич. централи, канализация и пр., когато то било специалност на пътешън инженеръ, още повече, че Сливенъ влизал въ техническия периметъ от компетентността на сливен участковъ инженеръ. Види се той не знае, че днесъ свѣтовната дипломация не се води отъ адвокати, както е обичай да се мисли у насъ, а отъ Уайдънъ, Лайдъ Джорджъ и Клемансъ, които нѣматъ нищо общо съ адвокатурата и че прѣдъ гладнитъ, куче което седи на аламата — нито я яде и не дава други да я ядатъ — се удри прѣтъ!

Да изяснява, но колегата се много мами съ срѣдновѣковната си цеховщина. Припомнямъ пакъ, че въ статията си нахвърлиха само идейта, като своеобразно напомняха и напомнямъ, че реализирането на градска електрическа централа, канализация и пр. съ работи на специалисти, безъ да съмъ помислевалъ да се причислявамъ въ редоветъ имъ, обаче г-нъ Цанковъ се много лаже ако мисли, че реализирането на подобни сериизи проекти е работа на нѣкой си току съвршилъ учението си пътешън инженеръ, дѣйността на когото за сега се състои да разпорежда настлата на чакъла и поправката на водосточета по шосетата въ Сливенско, а нѣма задълъжението си съ успѣхъ извршени електрически централи, канализации и пр. Днесъ техниката подобно на медицината се е така развила, че обществото за всѣки отдѣленъ сервизенъ случай отива не при обикновения лѣкар и инженеръ, а при специалиста такъвъ затова както имамъ специалисти лѣкар въ вътрешните болести, уши, очи и пр. така имамъ инженери по водопроводи, канализации, пристанища и пр. а по електрическа инсталации — електроинженери, но по никакъ начинъ не иматъ инженерчета. Единъ български архитектъ съ 22 годишна строителна и обществена дѣйност, съ градска и държавна служба, които като свободо практикующъ на своя и чужда смѣтка е застроилъ десетки църкви, училища, фабрики, мостове, шосета и пр. и който на самото място е изучавалъ канализациите на София и Варна, електрич. инсталации въ София (с. Панчево), Казанлъкъ (с. Енина), Варна, Русе, Габрово, Кричимъ, Търново, Воденъ (Македония) и пр., мислимъ може съ много по-голяма компетентност да лансира на съгражданите си идеята за направата на градска електрич. централа и канализация, отъ когото единъ новоначинашъ пътешън инженеръ, комуто отъ напуштенето на училишето още трѣбва да звучатъ въ учитъ послѣдните съвети на професорите му: „вий новосвѣршишъ и нищо не знаете, ний ви посочихъ съмъ пътъ за работа, ако искате да знаете и можете, вий трѣбва да сте скромни — да учате и работите.“

Впрочемъ, мокриятъ отъ дъждъ се не плаши: ний сме свикнали на подобни критики. Прѣди години, когато се повдигна въпросъ за направа на ж. п. клонъ Сливенъ — Зимница, срѣцо менъ и приятелитъ се повдигнаха не участъкови, но окръжни инженери, директора на желѣзниците и пр. И тогава ни се пѣ сегашната пѣсень, че Сливенъ нѣмалъ нужда отъ желѣзница и че за направата на той клонъ трѣбвало 2—3 милиона лева и пр. Както виждаме, желѣзницата се направи безъ Сливенци да похарчатъ ни стотинка, а сега всички ще иматъ нуждата и ползата и даже она фамозенъ депутатъ, който бѣше се заклелъ че ще си обрѣсне брадата, ако Сливенци си направятъ желѣзница, виждаме го и днесъ съ желѣзница брада да се вози по тая линия. Тая пролѣтъ, пакъ сѫщата история. Повдигнаха въпросъ за направата на градска електрич. централа въ Търново. На часа се явиха противници: централата била безсмыслена, за направата ѝ били нужни 4,5 милиона лева и пр. Акционерно д-во се основа съ 1 милион лв. капиталъ а подписката се привърши съ 1½ мил. лева. И за чудо = най-ярките противници на тая идея за електрич. централа, днесъ влизатъ въ управителния съветъ по строежа ѝ. Но да видимъ на въпроса.

Слова.

НАРОДНИЯТЪ ТЕАТРЪ ВЪ СЛИВЕНЪ.

Артистите отъ Н. театръ дадоха съ успехъ миналата седмица въ града ни петъ представления. По край добрата игра на нѣкой артисти имаше и много дефекти, които влияха върху сполучливото изиграване на пьесите. Франираше липсата на добъръ ансамблъ въ играта за всѣка пьеса отдѣлно. Това се обяснява, че много отъ ролите се испълнява отъ артисти, които по импула не подхождаха за тѣзи роли (играни отъ други артисти въ Н. театръ). Лачище едно несметично разпрѣдѣление по ампула на ролите, което най-релефно се отразяваше въ ансамбла на играта.

Въ „Нора“, отлична игра дадоха г-жа Буцевска и г. Огняновъ. Първата е актриса отъ голѣма величина, ученичка на великата руска актриса Комисаржевска. Тя е една гордостъ за българската сцена и би могла да бѫде такава и на голѣми западноевропейски сцени. Притежава отлична дикция и може да ни прѣдава съ най-голямо разнообразие най-тънките психологични моменти, които прѣживѣва. Ролите си винаги съпровожда съ дѣлбока интерпретация и анализа. Нейната игра е напълно художествена и правдоподобна. Г-нъ Огняновъ въ ролата на Д-ръ Ранкъ е незамѣняемъ. Въ неговата игра нѣма нито една фалшивнаnota. Г-нъ Таневъ (Хелмеръ) е добъръ, само че си служи съ много излишна риторика, която на много места застъпва илюзията отъ играта му. Г-нъ Дундаровъ (Гюнтеръ) ни даде много слаба игра. Изобщо тази пьеса се изнесе най-добре.

„Съпругътъ на господицата“ е една глупава комедия, която трѣбва да се изхвърли отъ репертуара на Н. театръ. Играта на артистите бѣ крайно незадоволителна. Г-нъ Таневъ и Кирчевъ дадоха повечето една клоунска игра, изпъстрена съ глупавъ и излишънъ шаржъ. Ролите на послѣдните се играятъ по сполучливо въ Н. театръ отъ г. г. Кр. Сарафовъ и Юр. Сейковъ.

Въ „Трибуна“, драма отъ Полъ Бурже, отлична игра ни даде г-нъ Огняновъ. Той е артистъ съ висока култура и солидна школовка. Възпитаникъ пъвсвето на немския театръ (на Басерманъ отъ Дойчъ театръ — Берлинъ). Въ ролата на Порталъ въ силниятъ моменти той просто засѣчваше своите партнери.

„Дяволътъ“ е една отъ трудните пьеси на маджарския писателъ Францъ Монларъ. Сѫщата пьеса прѣдъ година се играеше пакъ въ Н. театръ. Тогава главната роля — Дяволътъ (Д-ръ Мюллеръ) — се изнасяше крайно сполучливо отъ покойния артистъ А. Кирчевъ. Играта на Огняновъ (дяволътъ) въ сравнение съ играта на Кирчевъ е по-слаба. Той влага много темпераментъ и афектация въ изпълнението, неприскъпо на тая роля. И вслѣдствие на своето резонанско ампула не може да прѣдаде онайта емоционална мелодия, която като омайъ акомпаниментъ шепне Дявола въ най-натегнатите и драматични моменти. Дяволътъ (Д-ръ Мюллеръ) е единъ символъ и за това много трудно се прѣдава. Но освѣнъ г. Огняновъ другъ артистъ не би я игралъ по сполучливо. Г-нъ Таневъ (Хансъ) бѣ съвсѣмъ слабъ. Не знаемъ защо ролята на Коприненото Мицесе играе отъ г-жа Хлѣбарова, която нито по ампула, нито по Натюрель не подхожда за тая роля (*emploi ingenu*).

„Синята лисица“, комедия отъ Херцегъ е една блудкова пьеса. Г-жа Хлѣбарова въ ролата на Илона (Ел. Сиѣжина въ Н. театръ) не бѣше на мястото си. Тя ни прѣдава Илона като обикновенъ типъ на лека жена, когато послѣдната притежава други качества, които не ѝ позволяватъ да се счастстватъ съ сладкодовните хидри на професора Паулусъ. Г-жа Хлѣбарова е една отъ първите артисти съ разкошно типично ампула, но не за такива роли.

Интересна бѣ сѫщо и публиката. Послѣдната въ най-красивите моменти на играта се смѣше и шушукаше. Аслж по-голямата част отъ публиката, която пълнише салона е съ такива „художествени идеи и разбиранія“, че хиляди пъти би останала доволна, ако ѝ се дадеше „Царицата на Чардаша“, „Изненадите на

развода“ и пр. отколкото разни: Но-рини, Дяволи, Сини лисици и т. и... *Fanem et circenses!*

Музонъ.

ЗЛОБОДНЕВКИ.

Тъй дума Гого.

Седиме — азъ и моите приятели Гого — въ „Зора“ и прѣглеждаме новите вѣстници.

— Я гледай! — дума Гого и ми сочи съ прѣсть наредба отъ Дирекцията, съ която се забранява износъ на зърнени храни.

Той я прочита гласно, усмихва се лукаво и многозначително ме поглежда, слѣдъ което ме запитва:

— Какъ ти се вижда тая наредба?

— Много разумна по съдѣржание и добра по врѣме — отговаряме азъ.

— Значи ново посаждване на живота — мѣлъвъ той — или съ други думи:

Пакъ гладъ! . . .

? ! ? — азъ недоумѣвамъ.

— Ето що — дума ми той — и се накланя къмъ ухото ми:

Слѣдъ всѣка наредба на Дирекцията или нѣйтъ органи, животътъ вѣсто да поефтинява — посаждва. Спомни си наредбите за свободната търговия: имахме денъ-два ефтиния, а послѣ двойна скъпостия. До като при забранената търговия всичко се на-мираше, макаръ и на ухо, то сега много прѣдиши артикули не могатъ се намѣри. При режима на контрабандата търговия всѣки бѣрзаше да внася артикули, за да ги продава — признавамъ скъпичко — и реализира печалби. Сега, при свободната търговия всички чакаме отъ вѣнъ да се внесе ефтина стока и се въздържатъ още да купуватъ какъто търговците, така и консуматорите. Значи вноса намаленъ, което дава поводъ тия нѣколько търговци, които иматъ стоки каквито и да сѣ тѣ, да ги продаватъ скъпло и прѣскъло. Дирекцията издаде заповѣдъ за нормиране цѣната на месото и какво стана? то свободно се продава на двойна цѣна отъ нормираната, така е съ всячко, така че бѫде и сега, защо дѣйността на Дирекцията до сега е била само:

Издаване наредби, заповѣди, нормативи и пр., но никога не ти е прилагана! . . .

Сега тя не позволява никому да задържа храни въ голѣмо количество по-вече отъ 4 седмици. А въ продължение на 4 седмици искусство колко много може да се повиши цѣната имъ. И какъ най-послѣ ти ще може да познае, че тия храни сѫ закупени прѣдъ 4 седмици, а не днесъ или вчера?

— По записванията въ книгите — думамъ азъ.

— Боже пази, Боже пази отъ та-кива халваджийски записвания! . . .

Тъй дума Гого.

Дяволски зеть.

ХРОНИКА

Свадбени. Въ недѣля на 20 тогодище встѫпятъ въ прѣвъ законенъ бракъ нашите приятели:

Стойчо П. Бояджиевъ, манифактуренъ търговецъ съ г-ца Райна Ив. Беличчева и Господинъ Георгевъ, търговецъ съ г-ца Радка Тодорова.

Пожелавамъ имъ дълъгъ животъ и добри сътнини.

Вѣ за нѣколько дни гостъ въ града ни, извѣстния карикатуристъ г. Райко Алексиевъ. Сѫщия заминава за Бургасъ — Месемврия.

Слѣдъ 11 часа вечера таински стражари и патрули нѣма по улиците. И чудимъ се още защо ставатъ кражби?

Нашите делегати за мирната конференция въ Парижъ заминаватъ днесъ. Състава и е отъ министри: Тодоровъ, Сакжовъ, Ганевъ и Стамболовъ и отъ бившия пълномощенъ министъ Мих. Сарафовъ. На 25 трѣба да бѫде тамъ.

Хумористични вѣстници „Съмни Мръкни“ излизатъ отъ 3 августъ въ Ст.-Загора. Абонаментъ: 6 мѣсесца 20 лева, а 3 — 10 лева.

Турне прѣдприематъ: пѣвцата Елена Ангелова отъ София и на-шиятъ съгражданидъ Михаилъ Тодоровъ изъ Бѣломорския край, гдѣ ще дадатъ нѣколько концерта.

Пожелавамъ имъ усѣхъ,

Бивши и къ на автомобилното отдѣление при 3 Балканска дивизия, запасниятъ поручикъ Сяровъ да ни отговори:

1) Защо е изоставилъ цѣлата ботилница заедно съ 30 вѣнши томобилни гуми, които струваха 1000 лева едната въ гара Кривола при отстѫпленето?

2) При какви обстоятелства и чия заповѣдъ остави камиона система „Опель“ при Царево село, на 15 км. отъ града, въ който камионъ ни излеза, че имало 3000 лева негови пари?

3) По чия заповѣдъ оставилъ 42 камии сухаръ, неприкосвенъ запасъ, срѣдъ Царево село, който бѣше разграбенъ отъ населението въ наше присъствие, а войниците прѣзъ всичкото врѣме на отстѫпленето гладуваха?

4) По чия заповѣдъ е воязилъ на камионите македонски жени до прѣдълътъ на стара България и е отказалъ на поканата на Д-ръ Златаровъ да качи нѣколько болни и ранени войници?

Ако г-нъ Сяровъ не желаетъ да отговори, то ще запитаме шафьорите отъ транспорта.

„Шафьоръ“.

Обявена е стачка отъ чиновници и служащи при Районния комитетъ въ града ни на 14 т. м. Причината за да бѫде обявена стачката е, че Дирекцията за С. Г. О. П., слѣдъ като задържа протокола, държанъ отъ Сливен. Район. Комитетъ № 410 отъ 30/IV, го повръща едва слѣдъ 2 мѣсесца неудобренъ, съ който се искаше повишението заплатите на персонала.

Не малка вина има и тукашния комитетъ, който дълго врѣме държи своя персоналъ съ едни мизерни заплати по 6, 8 и 9 лева дневна надница и въпрѣки нареджанията на Дирекцията отъ 10/І т. г. съ което се позволява увеличението на надниците и увеличението на контролата, както на пазара, така и по фурните, не взе подъ внимание това нареджение, като продължаваше да се придържа отъ принципа на икономията.

Това накара персонала да изпрати прѣдъ съвѣта на комитета една комисия, която да настои за повишението, съгласно нареджанието.

Благодарение на това застѫпничество отъ страна на персонала за своите интереси, съвѣта бѣ заставена да държи този протоколъ № 410 и като се повърна неутвърденъ.

Втората грѣшка на комитета е